

[Pia Christmas-Møller]

For det første: Hvis nu dette forslag bliver vedtaget med henvisning til ønsket om at lige-stille kontanthjælpsmodtagere med revaliden-der, vil en formue ikke længere være en formue i relation til kontanthjælpsreglerne. Man be-gynder altså at skelne imellem formuer afhæn-gig af, hvorfra de stammer. Man etablerer altså en ny form for forskelsbehandling i en ligestil-lings navn. Det kan være en utrolig farlig vej at begive sig ind på.

Hvad med formuer, der hidrører fra f.eks. en privat ulykkesforsikring eller en privat livsfor-sikring? Hvorfor skulle disse formuegrundlag ikke ligestilles med de formuer, der hidrører fra en kapitaliseret arbejdsskadeserstatning for et eventuelt forsørgertab? Og hvad er i grun-den forskellen på den type formuer og for-muer, der hidrører fra salg af fast ejendom el-ler private virksomheder foretaget af de borge-re, der har valgt at sikre sig økonomisk ved den form for opsparring? Og hvad er så til sidst grunden til, at der skal være en forskelsbe-handling mellem disse former for opsparring og ganske almindelige indsættelser på en bank-bog eller obligationsinvesteringer?

Ja, det i øvrigt så gode ligestillingsprincip kan føre meget vidt omkring, og det fører mig så over til et andet hovedproblem, som handler om selve grundprincippet i kontanthjælpssys-temet. Det grundlæggende princip er jo her at hjælpe mennesker, der ikke kan klare sig selv. Det er det underste – og jeg understreger: det underste – sikkerhedsnet. Det risikerer vi at udhule kraftigt, hvis vi åbner for, at man ænd-rer på formuebegrebet.

Det tredje punkt, jeg vil hæfte mig ved, er, at jeg ikke mener, SF har taget stilling til det øko-nomiske spørgsmål. SF har ikke fremlagt no-gen beregninger for, hvor meget det her vil kos-te.

Alt i alt mener jeg, der er nogle temmelig massive problemer ved at tilslutte sig SF's for-slag. Vi vil meget gerne stille en stribe spørgs-mål i forbindelse med udvalgsbehandlingen, men jeg må nok allerede her tilkendegive, at vi ikke kan støtte forslaget med den risiko, det vil medføre for en glidning i retning af, at formuer i al almindelighed ikke kan modregnes i kon-tanthjælpen, for dermed vil vi have udhulet he-le grundlaget for vores kontanthjælpssystem.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bliver nødt til at tage en kort bemærk-ning for at gøre opmærksom på, at det er helt galt at tage hele systemet op og sige: Hvis man skal gøre det her, hvorfor skal man så ikke gø-re det på alle mulige andre områder, på bolig, på formue, på tipsgevinster, og hvad ved jeg? Her er tale om én ting, en arbejdsskadeerstat-ning, der er så lav, at den kapitaliseres. Hvis der er tale om en arbejdsskadeerstatning, som er så høj, at den ikke kapitaliseres, skal den ikke modregnes på samme måde. Så skal den bare fradrages med det, man får udbetalt lø-bende hver måned; men ellers kan man godt få sine ydelser.

Så jeg må sige det på den måde, for nu at være venlig, at jeg tror, det er meget vigtigt, at De Konservatives ordfører i udvalgsarbejdet får spurgt meget grundigt, får stillet alle de spørgsmål, der er relevante her. Så vil man fin-de ud af, at dette her er en lille flig og ikke har noget at gøre med at bryde det grundlæggende princip om, at formuer naturligvis skal bruges først. Slet ikke!

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne benytte mig af den mulighed, der består for at stille spørgsmål under ud-valgsarbejdet. Men allerede her vil jeg gerne stille et politisk spørgsmål til fru Lilli Gylden-kilde og dermed til SF: Synes fru Lilli Gylden-kilde ikke, at der kan være en vis rimelighed i, at heller ikke livsforsikringer skal modregnes i kontanthjælpen, hvis man tager skridtet for så vidt angår kapitaliserede arbejdsskadeserstat-ninger i forbindelse med forsørgertab? Kunne det ikke være lige så rimeligt, at den slags for-mue heller ikke skulle modregnes? Der findes faktisk livsforsikringer, som enten udbetales som en kapital eller i løbende rater. Der findes også kombinationer af livsforsikringer og pen-sionsordninger, som udbetales på forskellig måde; man kan enten kapitalisere eller få det udbetalt løbende.

Hvori består egentlig den grundlæggende forskel? Man har lidt et forsørgertab. Det ene forsørgertab giver anledning til en arbejdsska-deerstatning; det gør det andet forsørgertab ik-ke, fordi det eventuelt er sket i fritiden, men så har man sikret sig privat via en forsikringsteg-ning. Hvor er den principielle forskel? Jeg kan